

Valg, han har foretaget, ikke er faldet i god Jord, og det er jo altid uheldigt, naar man foretager Valg af en Konsulent, der skal vejlede andre, at disse andre saa ere i højeste Grad misfornøjede med Konsulenten. Det skaber ikke det Forhold, der burde skabes mellem Tilsynsmændene og de Institutioner, der skulle tilses. For øvrigt mener jeg ogsaa, det er urigtigt at sætte til Konsulenter Mænd eller Kvinder, der ere knyttede til de Institutioner, der skulle tilses, og for hvem Konsulenterne skabes. Jeg mener, at det heller ikke er ganske korrekt, at man til Konsulent for Sløjdundervisning vælger en af Lederne indenfor denne Virksomhed til at være Konsulent baade for den Retning, han er Banebryder og Talsmand for, og tillige for en konkurrerende Virksomhed, og jeg mener, det er lige saa urigtigt, at man tager en Kvinde, der er Leder af en af de mere fremtrædende Husholdningsskoler, og gør hende til Konsulent for de andre Skoler. Jeg anser det derfor for fuldt berettiget, at man har rejst den Kritik, man har rejst. Men selvfølgelig maa det gøre mig ondt for Kvinderne, hvis den højtærede Minister gør Alvor af den Trusel, han udtalte i Gaar, at skal han endelig have en anden Konsulent, vil han søge efter en Mand og ikke efter en ny Kvinde. Det ser ikke godt ud, nu da vi ere ved at knæsette Kvindernes Valgret, nu da vi ere ved for Alvor at drage Kvinderne ind i aktiv Deltagelse i det offentlige Liv, at man uden videre siger: Ja, vi have ikke været saa heldige, som vi kunde have været, med den første Kvinde, vi have valgt til Konsulent, og dette Uheld har afskrækket os fra at søge lignende Konsulenter blandt Kvindekønnet. Jeg skulde dog mene, at Kvinderne vare nok saa vel skikkede som vi Mænd til at se efter, hvordan det gaar i Husholdningsskolerne. Med al Respekt for Mændenes Kundskaber, tror jeg ikke, at Anlæg for huslige Sysler just er et Fortrin, der udmærker Mændene fremfor Kvinderne. Men jeg henstiller dette selvfølgelig kun til den højtærede Minister. Jeg mener blot, at som Forholdene ere og have udviklet sig, er det højst ubehageligt at lægge Mærke til den Bevægelse, der er rejst indenfor den Lejr, og jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at bringe Ro over dette Forhold.

Med Hensyn til Skolesangstævner vil jeg udtale som min Formening, at Hovedsagen i Sangundervisningen for den opvoksende Slægt er, at man underviser den

i enstemmig Sang, ikke i Kunstsang, ikke i flerstemmig Sang, og naar man ved vore Skolesangstævner lægger for megen Vægt paa flerstemmig Sang, kan det ikke nægtes, at det maa føre til, at man ude i Skolerne, med den korté Tid, der er levnet til Sangundervisningen, i for høj Grad forsummer Undervisningen i enstemmig Sang til Fordel for den flerstemmige Sang. Det tror jeg er urigtigt. Jeg for mit Vedkommende har ofte glædet mig ved at se, at der neppe er en Nation, der har en saadan Rigdom af Folkesange, af Salmer, af aandelige Sange, som vi i vort lille Land kunne glæde os ved at have. Jeg tror, man forgæves vil lede efter en Nation, der kan fremvise en større Rigdom af gode Folkesange, end vi have her. Det gælder blot om, at den opvoksende Slægt faar Kærlighed til disse Sange og faar indøvet Melodierne, saa at de ikke blot kunne synge dem i Skolen, men ogsaa faa Lyst til at synge dem i Hjemmet, i deres Foreninger, og hvor Ungdommen har Lejlighed til at samles. Det er Hovedsagen. Det har ofte gjort mig ondt, naar jeg af og til er kommen ud til Folkemøder omkring i Landet, at man endnu den Dag i Dag kan finde Egne, der ere næsten helt ukendte med de Sange, som vort Folk i saa rigt Maal har til Raadighed. Der er en Sang, der aldrig forfejler sin Virkning, og det er: „Og dette skal være vort Selskabs Skaal, Hurra!“ Den kunne de alle sammen, hvor man saa kommer; men det er dog næsten for galt, at man endnu den Dag i Dag kan finde Egne, hvor man i Virkeligheden ikke kan synge andre med Liv og Lyst end denne ene. (*Slengerik*: „I alle de Riger og Lande“) Ja, „I alle de Riger og Lande“ hjælper noget til at bøde paa Savnet. (*Slengerik*: Fægte med aaben Pande!) Ja, det er jo ikke af Vejen. Det er en brillant Sang, og det ærede Medlem maa ikke karikere den; det synes jeg, den er for god til. Det, at fægte med aaben Pande, er en god Ting. (*Slengerik*: Det skulde De sige til Reformpartiet!) Det siger jeg til mig selv, og det siger jeg til andre, og jeg tror, at ogsaa Socialdemokraterne kunde have godt af den Lærdom. Det ærede Medlem behøver ikke at stikle til de moderate; det, at fægte med aaben Pande, tror jeg, er en Egenskab, som alle Partier retteligt bør tilegne sig. (*Slengerik*: Bør!) Bør, ja, men det er ikke sagt, de gøre det. Jeg er bange for, at det ærede Medlem ikke er sikker paa heller, at hans eget Parti gør det. (*Slengerik*: Jo, men Reformpartiet og de moderate!) Ja, det